27/12/2020

Διάκονος Στέφανος, ο Πρωτομάρτυρας της αγάπης

/ Βίοι Αγίων

Κάθε χρόνο η Εκκλησίας μας στις 27 Δεκεμβρίου τιμά τη μνήμη του Αγίου Στεφάνου.

Ο Άγιος Στέφανος ήταν ένας από τους πιο διακεκριμένους μεταξύ των επτά διακόνων, που εξέλεξαν οι πρώτοι χριστιανοί για να επιστατούν στις κοινές τράπεζες των αδελφών, ώστε να μη γίνονται λάθη και τους χειροτόνησαν οι Άγιοι Απόστολοι. Αν και κουραστική η ευθύνη του επιστάτη για τόσους αδερφούς παρ' όλα αυτά ο Στέφανος έβρισκε καιρό και δύναμη για να κηρύττει το Ευαγγέλιο του Χριστού. Και όπως αναφέρει η Αγία Γραφή: «Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ».(Πραξ. Αποστόλων, στ΄8-15, ζ΄1-60). Δηλαδή ο Στέφανος, που ήταν γεμάτος πίστη και χάρισμα ευγλωττίας δυνατό, έκανε μεταξύ του λαού μεγάλα θαύματα, που προκαλούσαν κατάπληξη και αποδείκνυαν την αλήθεια του χριστιανικού κηρύγματος.

Ο Στέφανος είχε αφιερώσει τη ζωή του στο κήρυγμα του ευαγγελικού λόγου και

στη φιλανθρωπική δράση. Για τη προσφορά και τις αρετές του τιμήθηκε με το χάρισμα της θαυματουργίας. Με το χάρισμα αυτό θεράπευε ασθενείς και αποδείκνυε τη δύναμη του Χριστού. Με τη βαθιά θεολογική του κατάρτιση ανέτρεπε εύκολα τις κακοδοξίες των Ιουδαίων για το έργο του Χριστού, προκαλώντας την οργή και το φθόνο τους.

Οι Ιουδαίοι, όμως, καθώς ήταν προκατειλημμένοι, εξαπέλυσαν συκοφάντες ανάμεσα στο λαό, που διέδιδαν ότι άκουσαν το Στέφανο να βλαστημεί το Μωϋσή και το Θεό. Με αφορμή, λοιπόν, αυτές τις συκοφαντίες, που οι ίδιοι είχαν ενσπείρει, άρπαξαν με μίσος το Στέφανο και τον οδήγησαν μπροστά στο Συνέδριο, τάχα για να απολογηθεί. Η απολογία του Στεφάνου υπήρξε πρότυπο τόλμης και θάρρους. Χωρίς να φοβηθεί καθόλου, εξαπέλυσε λόγια – κεραυνούς εναντίον των Ιουδαίων. Και από υπόδικος, ορθώθηκε θυελλώδης ελεγκτής και κατήγορος. Τότε ακράτητοι από το μίσος οι Ιουδαίοι, τον έσυραν έξω από την πόλη, όπου τον θανάτωσαν με λιθοβολισμό. Εκεί φάνηκε και η μεγάλη συγχωρητικότητα του Στεφάνου προς τους εχθρούς του με τη φράση του, «Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην». Κύριε μη λογαριάσεις σ’ αυτούς την αμαρτία αυτή.

Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου, Συναξαριστής, τ. Β΄, Δεκεμβρίου, εκδ. Συνοδία Σπυρίδωνος Ιερομονάχου, Νέα Σκήτη Άγιον Όρος

Αυτός ο μακάριος Πρωτομάρτυρας και Αρχιδιάκονος Στέφανος, όταν έγι-νε μια φορά συζήτησις μεταξύ Ιουδαί-ων και Σαδδουκαίων και Φαρισαίων και Ελληνιστών σχετικά με τον Κύ-ριό μας Ιησού Χριστό, και άλλοι μεν έλεγαν, ότι είναι Προφήτης, άλλοι ότι είναι πλάνος και άλλοι, ότι είναι Υιός Θεού, όταν, λέω, έγινε αυτή η συζήτησις, τότε ο πανύμνητος Στέφανος στά-θηκε επάνω σε έναν τόπο υψηλό και κήρυξε σε όλους τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, λέγοντας· «Άνδρες αδελφοί, γιατί αυξήθηκαν τόσο οι κακίες σας και είναι ταραγμένη όλη η Ιερουσα-λήμ;

Μακάριος είναι ο άνθρωπος εκεί-νος, ο οποίος δεν ένιωσε στην καρδιά του δισταγμό για τον Ιησού Χριστό. Διότι αυτός είναι, που έγειρε τους Ουρανούς και κατέβηκε για τις αμαρτίες μας και γεννήθηκε από την Παρθένο την Αγία και καθαρή και διαλεγμένη πριν από την αρχή του κόσμου. Αυτός πήρε τις ασθένειές μας, και κράτησε τις νόσους. Αυτός έκανε να ξαναβρούν το φως τους οι τυφλοί. Αυτός καθάρισε τους λε-προύς και έδιωξε τα δαιμόνια από τους δαιμονισμένους».

Οι Ιουδαίοι, μόλις τα άκουσαν αυτά, τον έφεραν στο δικαστήριο μπροστά στους αρχιερείς, επειδή δεν μπορούσαν να αντισταθούν στην σοφία και στη δύναμη του Αγίου Πνεύματος με την οποία μιλούσε ο θείος Στέφανος. Έπειτα παρουσίασαν ψευδομάρτυρες, οι οποίοι μαρτύ-ρησαν κατά του Αποστόλου τα εξής λέγοντας· «Εμείς ακούσαμε, ότι αυ-τός λέει λόγια βλάσφημα εναντίον του τόπου αυτού της Ιερουσαλήμ, και εναντίον του θεϊκού νόμου». Και αφού είπαν αυτά και όλα τα υπό-λοιπα, όσα διηγούνται οι ιερές Πράξεις των Αποστόλων στο έβδομο κε-φάλαιο,

τότε γύρισαν τα μάτια τους στον Στέφανο όλοι όσοι κάθονταν στο δικαστήριο και είδαν το πρόσωπό του τόσο λαμπρό, σαν να ήταν πρόσωπο Αγγέλου. Γι' αυτό, επειδή δεν άντεχαν την ντροπή, τον λιθοβό-λησαν, ενώ αυτός προσευχόταν γι' αυτούς και έλεγε· «Κύριε μην τους καταλογίσεις αυτή την αμαρτία». Και, αφού είπε αυτά, κοιμήθηκε.

Αφού λοιπόν ο Πρωτομάρτυρας με την πτώση, που την νόμιζαν δική του γκρέμισε κάτω τον αντίπαλο Διάβολο και τον κατέστησε πτώμα μέ-γιστο και εξαίσιο, και αφού κοιμήθηκε με τον γλυκό ύπνο του μαρτυρί-ου, πήραν το ιερό του σώμα άνδρες ευλαβείς και το έβαλαν μέσα σε ένα κιβώτιο ξύλινο κατασκευασμένο από ξύλο περσέας· δηλαδή ροδακινιάς. Και, αφού το σφράγισαν, το απέθεσαν στα πλάγια μέρη του Ναού. Τότε και ο νομοδιδάσκαλος Γαμαλιήλ και ο υιός του Αβελβούς πίστεψαν στον Χριστό. Κάι βαπτίσθηκαν από τους Αποστόλους. Τελείται δε η Σύναξις του Αγίου Στεφάνου στον μαρτυρικό του Ναό, ο οποίος είναι κον-τά στον τόπο τον αποκαλούμενο Κωνσταντιανά. Σημείωσε ότι ο Ά-γιος Στέφανος λιθοβολήθηκε τρία χρόνια μετά την Ανάληψη του Χρι-στού, σύμφωνα με τους πιο ακριβείς χρονολόγους.